

Canan Ne Vakit Haberdar Olacak Kalbimin Burukluęu Susacak

– Yazan Adam • 14 Kasım 2010

Sanki güneşin lahzasından sudur eden bir ar, sinemde hiç duyulmaz
O an ve beklenen bir zamanda, umutlarım sürurda niye manalaşmaz
Hazanlaşan bu ahvalim mananın inşirahında filizlenerek şad olmaz
Niye aklım idrakim için gece gündüz uyuklamaktan aşkı anlayamaz

Nelere pervane olayım ve sevdanın fırcatında manalaşıp ağlayayım
Ne kadar derdi gamım varsa hicranın asudeliğinde tefekkür sanayım
Hüznün kollarına uzanayım, sabırdan ibretin feyzinde, dem bulayım
Sabah akşam sürurla yanayım ve ruhumu esarete hiç bırakmamayım

Bir kul olmak için kalbi yakınlığım sorarım kimin için aşk sahibinin
Nefes müddetlidir yakinen hissederim, hakikatten uzaksam neyleyim
Muhakkak ki varlığın elan emanetçisiyim, verdiğim sözler hakikatim
Ölümün seherinde, seccadenin feyzinde bu murakebemi kime söylerim

Ne kadar ah ettiğim emellerim varsa o an aşkın harından vazgeçerim
Nefsin med ceziri yaşatan her illetinde fakirleşiyor bu betbin nefesim
Bana en yakın olma kim nasıl görmezden gelir ve arsızlığa meylederim
Sonra bu kalbimin sahibine ne derim, hangi yüzle umutlarımı beslerim

Aşk; gönlün lahzasında ne emeldir, ne nefsi hayedir, o şayika eseridir
Hisseden bir kalbin, farkı fark eden nazarın hakikatinde ulvi sanattır
Ten sadece bir urbadır, ruhun sudurunda edep, inşiraha açılan kapıdır
Sabrın ve çilenin didarında aşk, nasip terazisinde ukbadır ve sevdadır

Mustafa CİLASUN